

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelrecht voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

ARMOEDE.

I.

De natuur begint zich langzamerhand van haren schoonen zomertooi te ontdoen en de barre winter nadert. Dan bedekt sneeuw de nog onlangs zoo lachende velden en ieder haakt naar een warm, gezellig vertrek. De koude scherpt den eetlust en wij verlangen naar goede voedzame kost. Maar langs onze vensters sluipt de arme en sleept zijn door koude en gebrek uitgeteerd lichaam slechts met moeite voort. Dikwijls zien wij hem niet, want het is immers een dagelijksch verschijnsel en wij worden ongevoelig door de gewoonte. Maar zoo vaak wij ons zoo recht wel te huis gevoelen, dan komt het gesprek dikwijls op de armoede en men spreekt over de beste middelen om die maatschappelijke kwaal te genezen. Het blijft niet alleen bij praten, maar menige hand wordt gevuld en aan menige aanvraag om ondersteuning rijkelijk voldaan. Men doet het met een goed opzet en met het prijzenswaardige doel, om ook anderen te doen deelen in het geluk dat men smaakt. Maar de denkbeelden over de armoede zijn dikwijls geheel verkeerd en de middelen die men aanwendt om haar te lenigen, zijn meestal geheel verkeerd. Misschien kunnen wij iets toebrengen om haar te lenigen door eenige beschouwingen over dit onderwerp in het midden te brengen.

Vooreerst moet men zich niet beangstigen over het schrikbarend (dit is de geijkte uitdrukking) toenemen der armoede. Want zij neemt niet toe, maar de kennis van haar. Vroeger had men de middelen niet om de armoede en de armen naauwkeurig te kennen en wist men daarom niet dat er zooveel ellende was. Wel vermoedde men het en wel op goede gronden, maar de cijfers ontbraken. In vroegere eeuwen werden steden en landen door bedelaars geplunderd en afgeloopen, de wegen werden onveilig gemaakt door roovers, en ofschoon wij niet weten hoe groot hun getal was, staat het toch vast, dat er in alle steden duizenden te vinden waren, die of van de openbare of van de bijzondere liefdadigheid leefden. En die zoogenaamde liefdadigheid is juist de oorzaak geweest van het gedurig toenemen der kwaal. Want zij hielp niet de armen, maar de armoede. Immers in den mensch is eene natuurlijke aanleg tot gemak en traagheid. Wel staat er als algemeene wet geschreven, die niet werkt zal ook niet eten, maar de ervaring heeft ook geleerd, dat arbeiden zoo

weinig in 's menschen smaak valt, dat het steeds zijn streven is om, zoo mogelijk, voor zeer weinig moeite veel genot te hebben. Het gevolg hiervan is, dat zoo iemand zich de gelegenheid ziet aangeboden, om zonder iets te doen, van alles volop voorzien te worden, hij dit verre verkiest boven het: »in 't zweet zijns aanschijns zijn brood te verdienen.» Gemoedelijke en godvruchtige menschen deelden, steunende op een verkeerd begrepen bijbeltekst, ruimschoots hunne gaven aan de armen uit en daarmede nog niet tevreden, bedachten zij hen ook bij hunnen uitersten wil. En toch zij deden toen dikwijls in hun verkeerden ijver veel meer kwaad dan goed. Hadden zij lust en kracht bezeten om de ware armen te onderscheiden van het gewone gros van bedelaars, dan zouden zij zegenend hebben kunnen werken, maar het kwaad zit te diep en er worden grootere bekwaamheden vereischt dan de meesten bezaten, om met oordeel hierbij te werk te gaan. De bedelaars zijn meestal, het is bekend genoeg, de ware armen niet en toch ontvangen zij de meeste giften. Armverzorgers deelen 's winters onderstand uit aan menschen die 't dan meestal in waarheid behoeven en toch — waren zij niet zoo ruim in 't bedeele, misschien hadden zij veel minder armen te onderhouden.

Het is moeilijk eene bepaling te geven wie armen zijn. In den regel moeten alleen zij als zoodanig beschouwd worden, die door omstandigheden, onafhankelijk van hunne schuld, niet in staat zijn in het onderhoud van zich en de hunnen te voorzien. Natuurlijk zijn er hierop uitzonderingen, en het is beter honderd menschen onverdiend het noodige te verschaffen, dan één van gebrek te laten omkomen, maar toch men moet zich niet door zwakheid laten medeslepen, om te geven aan iemand die het niet verdient. Zulk eene liefdadigheid, ik beroep mij op de ondervinding van ieder die dit leest, doet meer schade dan voordeel. Stel dat een goed arbeider 's zomers een hoog loon verdient, maar dit grootendeels aan sterken drank besteedt. Des winters zendt hij zijne kinderen uit om te bedelen en gij geeft hun een cent en evenzoo uw buurman, want de schapen zien er zoo ellendig uit, zoodat zij met een rijken oogst te huis komen. Uwe liefdadigheid of liever uwe gemakzucht maakt, dat die man den volgende zomer eveneens handelt. Waarom zou hij sparen? Altijd krom te liggen en zich nooit eens te buiten te gaan, is al te hard voor hem. Komt tijd, komt raad en hij kent de kanalen door welke hem het benodigde zal toevloeijen. Gij berispt ook door uwe centen niet alleen hem, maar ook zijne kin-

deren, want zoo ontstaan de bedelaarsfamilien. Wat kan er van de kinderen worden, die zoo worden opgevoed en die geen onderwijs ontvangen, dan in de wijze waarop zij het best de ligtgevoelige menschen kunnen bedriegen. Wel wordt er door armen-scholen zooveel mogelijk voor deze gezorgd maar, raadpleeg de deskundigen, en gij zult vinden, dat de omgeving te huis, zoo de kinderen al ter school komen, gewoonlijk het daar geleerde weder uitwisch. En hoe kan het anders?

Het is beter armoede te voorkomen, dan te trachten om haar op de boven beschrevene wijze te verhelpen en om dit te kunnen doen, dient men hare oorzaken te kennen. Deze zijn: *a.* zedeloosheid; *b.* onvoldoende dagloonen; *c.* toevallige ongelukken; *d.* onvoldoende voortbrenging.

Om de eerste en gewichtigste bron van ellende te doen uitdroogen, moet men het zedelijk gevoel bij de armen opwekken. Wie thans openlijk bedelt, heeft in den regel alle schaamte uitgeschud, want de wijze van bedeeling is gewoonlijk zoodanig, dat niemand die nog eenig eergevoel heeft, zich die kan laten welgevalen. Dit vereischt verbetering en het denkbeeld moet veld winnen, dat ook de arme op eenigen eerbied aanspraak heeft. Wij pronken veel te veel met onze weldaden. Zelfs jonge dames geven armen onderwijs, werken en loopen voor hen maar — hun gevoel wordt bij dit alles niet gespaard. Traktaatjes worden uitgedeeld, liederen aangeheven en toespraken gehouden door onverstandige ijveraarsters, maar hare ijdelheid speelt bij dit alles eene groote rol. Alle overdrijving schaadt. Die menschen behoeve geene engelen te zijn.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN. BUITENLAND.

De laatste circulaire van Baron *Ricasoli* schijnt wel bestemd om de aandacht te vestigen op Italie, en het is te vreezen dat, zoo dit stuk beantwoord zal worden door het hof te Rome, er hevige verwickelingen tusschen de partijen zullen ontstaan.

„De Italiaansche staat is thans gevestigd, en al wat Italiaansch is moet van nu aan ons toebehooren.”

Hij wil dus het wereldlijk gezag aan den Paus ontnemen en zegt: „dit is het eenige middel om orde en rust in Italie te vestigen.”

De wanordelijkheden door de aanhangers der gevallen dynastie verwekt duren reeds een jaar voort, en toch heeft Napels met 500.000 inwoners geen enkelen kreet van tweespalt doen hooren. Italie is dus gerechtigd te zeggen dat het Europeesche reactie is, die onrust in de zuidelijke provinciën stookt, in het belang der legitimiteit en van het geestelijk gezag van den Paus, daarbij op schandelijke wijze misbruik makende van de tegenwoordigheid der Fransche troepen te Rome en van de bescherming, welke deze bestemd zijn uitsluitend aan de geestelijke en godsdienstige belangen te verleenen. De beschaving en de menschelijkheid, zoo zegt hij ten slotte, eischen, dat men niet langer de complotten toelate, die in het middelpunt van het R. Katholicisme gesmeed worden, met medewerking van hen die op aarde de goddelijke lankmoedigheid vertegenwoordigen.

Dit stuk heeft reeds veel sensatie verwekt, en het zou niet onmogelijk zijn, dat het aanleiding gaf tot eene verandering in de Fransche politiek in Italie, iets hetgeen algemeen verlangd wordt.

De redevoering van Lord *Palmerston*, ter gelegenheid van zijne installatie, tot *Lord-Warden* van de Cinque Ports uitgesproken, wordt te Parijs als zeer oorlogszuchtig beschouwd. Men begrijpt daar niet waarop de Engelsche alarmisten hunne vrees voor vijandelijke bedoelingen van de zijde van Frankrijk gronden. Men zegt, wel is waar, dat de Fransche regering onlangs maatregelen genomen heeft om de krijgstoerusting met nog meer ijver dan gewoon-

lijk voort te zetten, dat aan het departement van marine met dit doel een buitengewoon crediet is toegestaan van 100 millioen, en dat dit een en ander de aanleidende oorzaak geweest is voor de oorlogszuchtige taal van Lord *Palmerston*, doch men vergete niet, dat, wat het buitengewoon crediet betreft, dit niet bestemd is voor nieuwe werken, maar alleen om reeds aangevangen werken te voltooien. Doch wat er van zij men betreurt het te Parijs, dat de gemoederen aan gene zijde van het Kanaal van tijd tot tijd door zulke redevoeringen worden verontrust; te meer daar dit slechts van weerszijden leidt tot verdubbelden ijver bij krijgstoerusting en wapeningen en wat nog veel meer zegt tot enorme uitgaven. Wij hebben zoo spreekt Lord *Palmerston* — een prachtige vloot; die vloot overtreft al wat van dien aard bestaat. Individuele dapperheid is echter niet genoeg. Wij hebben het voorbeeld onzer Amerikaansche neven voor ons. Elk afzonderlijk genomen zijn zij zoo dapper als eenig soldaat ter wereld. Zij zijn van denzelfden stam als wij; zij komen van de zelfde ouders; zij worden beziel door denzelfden geest, en hebben even groote gevaren doorstaan als wij.

En toch hebben wij, duizenden hunner vereenigd, der wereld het ongelukkig schouwspel zien leveren van de snelle beweging te Bull-Run. Dit is omdat die mannen, die elk zoo moedig zijn als die van eenig ander ras ter wereld, dat vertrouwen in hunne krijgsmakkers misten, dat krijgstuicht en oefening geven. Krijgstuicht en organisatie zijn onontbeerlijk, om een leger in het veld goed te doen werken. Maar, mijne heeren, schoon wij ons voordeel kunnen doen met de ondervinding van anderen, geloof ik toch niet, dat de Engelsche vrijwilligers die les noodig hebben, want dank zij hun verstand hadden zij zelve besloten, zich te oefenen en te bekwamen in de krijgskunde, zoodat zij spoedig en gemakkelijk in zich opnemen wat hoofdvereischte is bij een leger. Ik meen dat de vrijwilligerbeweging een der vereerendste feiten is in de geschiedenis der natie. Als wij, gelijk vroeger gezien hadden dat op een tegenover gelegen kust een groot leger en eene ontzaglijke vloot aanstalten maakten, om zich in beweging te stellen en ons land met een inval bedreigden, dan zou er niets verrassends in liggen dat honderdduizenden opstonden om zich vrijwillig tot een leger te organiseren. In de tegenwoordige omstandigheden deed zich evenwel zoo iets niet voor. Er bestond slechts bij het volk een gevoelen, eene soort van verstanding instinkt, dat onze verdedigingsmiddelen niet zijn wat zij moesten wezen, en door eene dadelijke en geheel vrijwillige poging, waaraan de regering vreemd gebleven is, is in het land die prachtige legermagt ontstaan, waarvan wij ook heden een gedeelte hebben zien manoeuvreren. Wij kunnen er niet aan denken, te wedijveren met die groote staten, die honderdduizenden soldaten op de been houden. Rondborstig nemen wij de regterhand der vriendschap aan, waar ze ons mogt geboden worden. Wij wantrouwen die regterhand niet, al zien wij, dat de linker op de greep van den degen rust; maar als die linkerhand zoo goed op dien degen rust, dan ware het van onze zijde dwaasheid, ons verdedigingsschild weg te werpen.”

BINNENLAND.

De Baron *Sloet van de Beele*, nieuw benoemd Gouverneur-Generaal van N. Indie, is Vrijdag 11. vertrokken, om de reis naar Indie aan te vangen. Ten 2 ure te Rotterdam aangekomen, heeft Z. Exc. ten 5½ ure met de stoomboot *Cologne* de reis naar Londen vervolgd. Den 4 September 's namiddags 1 uur, zal Z. Exc. van daar *via Southampton* de reis naar Java voortzetten.

Door den Minister van Financiën wordt bekend gemaakt, dat de herstelling der tijdelijk gestaakte tweede maandelijksche dienst der Indische mail, eene verhooging van het

port der brieven, welke over *Southampton* verzonden worden, ten gevolge heeft, en wel van 30 cents, zoodat nu voor die brieven *f* 1 port zal moeten voldaan worden, terwijl het port voor de brieven naar die plaatsen, voor welke eene gedeeltelijke frankering verplichtend is, van 65 tot 95 cents wordt verhoogd. — Tevens wordt ter kennis gebracht, dat de verzending over *Triëst* voortaan een dag later is gesteld, alzoo van Amsterdam den 7 en den 23 van elke maand.

Bij al de onrustbarende tijdingen omtrent de aardappelen, doet het ons genoeg een bericht uit de *N. R. Courant* te kunnen overnemen, waarin gezegd wordt, dat men niet zoo algemeen bevreesd behoeft te zijn voor de winteraardappelen.

Het bevestigt zich meer en meer — zoo luidt het bericht — dat de ziekte in de aardappelen over de geheele uitgestrektheid van ons vaderland, ongeveer 14 dagen vroeger is uitgebroken dan in de laatste jaren het geval was.

In het algemeen zijn de vroegere soorten daardoor in haren groei gestuit, en vandaar een geringe opbrengst van niet volledig rijp geworden en derhalve stijf en klein gebleven, smakelooze aardappelen. Daarentegen blijkt uit een aantal brieven, uit alle oorden des lands, dat de late soorten of winteraardappelen tot dusverre niet zoozeer geleden hebben, dat sommige dier soorten zelfs vrij gunstig staan, en men zich over het algemeen te vroeg bezorgd maakt.

Een vreeslijk ongeluk is op den spoorweg van Londen op Brighton gebeurd. In den tunnel van Clayton is een plezier-trein, die te schielijk en met te groote vaart op een voorgaanden volgde, welke om een weder daar voorgaanden iets terugging, tegen dezen gestooten; men hoorde een verschrikkelijk hulpgeroep; toen de fakkels ontstoken waren, vond men een afgrijselijk tooneel. De achterste wagens waren geheel vernield en menschen lagen met de stukken in de duisternis dooreen, terwijl het kokend water der locomotief de ongelukkigen nog teisterde. Men vond 22 lijken op de plaats, terwijl bijna 100 personen verwondingen bekwamen, enkelen zoo, dat aan hunne redding niet is te denken.

Voor 17 jaren begon de firma *Clafin, Mellin en Co.* eene manufactuurzaak te Nieuw-York; thans hebben zij 't grootste magazijn der wereld geopend. Hun nieuw magazijn op de Broadway is 375 voet breed en 80 voet diep. Het is vijf verdiepingen hoog, de kelders en gewelven niet medegerekend. Het gebouw wordt door een 20 voet breede straat in zijne volle lengte doorsneden; daar bewegen ook zich de karren en wagens waarop de te verzendene goederen geladen worden, die met behulp van kolossale windassen, zelfs van de bovenste verdieping, naar beneden worden afgeladen. Iedere verdieping is niet alleen ter berging van eene bijzondere soort van stoffen bestemd, maar op elke bevindt zich een magazijn, waar die goederen en détail worden verkocht. Het gebouw heeft 700.000 dollars gekost. Twee honderd bedienden drijven dagelijks de zaken. Veertig portiers houden toezigt op de in- en uitgaande personen. Het kapitaal dier firma bedraagt 4 miljoen dollars.

Bij Ameland heeft een treurig ongeluk plaats gehad; men schrijft van daar dd. 25 Augustus: Het hier tusschen de kapen van Hollum en Ballum, benoorden Ochten, het Kouderbrug, gestrande schip, is het Noordsche barkschip genaamd: *Deeppe Pacet of Hvidsteen*, kapitein Lars M. Morch, met gezaagd hout van Christiania naar Dieppe bestemd. De omgeslagene reddingboot was bemand met de volgende vijf zeelieden: Jan Iwes Visser, Piet Tjark Visser, Albert Hendrik Visser, Siebe van der Laag en Bruin Pieter Mores, allen gehuwd en vaders van talrijke huisgezinnen. Gelijk is gemeld, zijn allen omgekomen. Een, die door zwemmen zich een poos boven had gehouden,

zou zijn gered, ware niet op het oogenblik dat met hem met eene wagen en twee paarden naderde, deze door de golven omvergeworpen, waarbij de voerman in groot levensgevaar verkeerde, doch gelukkig nog is gered. De eerste was inmiddels spoorloos verdwenen. Hernieuwde pogingen werden ter redding der scheepsbemanning beproefd, door de reddingboot van Nes met zes kloeke personen, onversaagde zeelieden, bemand; zij staken ten 12½ ure 's namiddags van wal, en na herhaalde pogingen, zonder lijn vruchteloos in het werk te hebben gesteld, gelukte het hun eindelijk met de lijn het barkschip te bereiken, en te midden der nog altijd woedende branding, de equipage van het barkschip, bestaande uit den kapitein, twee stuurlieden en zeven matrozen, aan boord te nemen en behouden aan wal te brengen. Van schip en lading is niets bepaald op te geven; vermoedelijk zal de laatste grootendeels kunnen worden geborgen.

In eene N. Holl. stad had onlangs 't volgende plaats. Een koopman, die dagelijks met zijn hondenwagen het boerenland bezocht, wenschte Zondags met zijn gezin eene kermis te bezoeken, en dacht 't goedkoopst daartoe zijn eigen gerij te bezigen; vrouw en kinderen werden in 't zondagspak gestoken en papa wandelde in den trouwrok naast de blaffende honden. Aan de poort werd hij echter aangehouden en bekeurd, omdat hij zijn wagen voor personen-vervoer bezigde; om over dit punt nog wat te redetwisten, bond hij 't gerij aan de leuning van den brug vast, 't geen hem eene tweede bekeuring deed belopen, omdat hij de passage belemmerde. Woedend over zooveel tegenspoed, reed hij dadelijk den stadsingel op, maar koos in de haast het wandelpad, en daar kwamen hem weder ambtenaren tegen, die hem ten derde male voor zijn vergrijp bekeurden. De kermistogt was er mede gemoeid, en de man beliep ten slotte drie veroordeelingen voor 't kantongeregt.

ADVERTENTIE.

DANSCURSUS.

De ondergeteekende heeft de eer het geëerde Publiek te verwittigen, dat hij zijne **Danscursus**, zoo binnen als buiten de stad, weder zal openen met half September e. k., zullende hij niets onbeproefd laten, zich het tot dusverre genotene vertrouwen steeds waardig te toonen.

DOETINCHEM.

S. MEIJER.

VAST GOED ONDER LAREN.

De Notaris MISPELBLOM BEIJER, zal op den 19 September e. k. bij inzet en den 26 dier maand bij toeslag, telkens des namiddags om 3 uur, aan den *Dollenhoed* in *Barchem* onder *Laren*, publiek verkoopen:

Voor de *Burgerlijke gemeente*.

1°. Het ONDERWIJZERS PLAATSJEN in *Barchem*, bestaande uit Woonhuis, Schoolgebouw, Erf, Tuin, Bouwland, enz., groot 4 b. 3 r. 70 e.

2°. Het ONDERWIJZERS PLAATSJEN in *Zwiep*, bestaande uit Woonhuis, Schoolgebouw, Erf, Tuin, Bouwland, enz., groot 1 b. 23 r. 45 e.

Voor de *Commissie tot stichting der Hervormde gemeente in Barchem, Zwiep en Boshuurne*.

Ongeveer 1 b. 40 r. GROND, aan den *Lochem*; *Ruurloschen* grindweg, in de kom dezer nieuwe gemeente, nabij de kerk en alzoo bijzonder gelegen tot aanbouw van Woningen voor velerhande, vermoedelijk met goed succes uit te oefenen nering en bedrijf; in 3 perceelen en massa.

Informatiën te bekomen ter Secretarie te *Laren* en ten kantore van genoemden Notaris te *Lochem*.

TE KOOP VOOR f 450.—

Een OLIE-MOLEN waarmede men in 24 uren met 3 Paarden, afwisselend gebruikt, 12 mudden OLIEZAAD verwerken kan.

Oeconomen vinden tevens eene goede gelegenheid om hunne Paarden gedurende den herfst en winter met voordeel te gebruiken.

Nadere informatiën zijn, op *franco* aanvraag, te bekomen bij den Heer G. O. LABOTZ te *Doesborgh*.

Men is voornemens om, ten overstaan van den Notaris Mr. D. NIJMAN, te *Zutphen*, op Donderdag den 5 September 1861, des namiddags te 1 ure, in het Logement „*de Keizerskroon*” te *Zutphen*, publiek te verpachten: 1°. Voor den tijd van 6 jaren, ingaande 22 Februarij 1862.

Het BOERENERVE, „*DE GROOTE HOEVE*” genaamd, gelegen in *Baak* onder de gemeente *Steenderen*, bestaande uit ruim 15 bunders BOUWLAND en 15 bunders WEILAND, aan te wijzen door J. SESSINK, timmerman te *Baak*. 2°. Voor den tijd van 6 jaren, ingaande 22 November 1862.

Ten verzoeken van Heeren Provisoren van het Burgerweeshuis te *Zutphen*.— Vier perceelen BOUWLAND, op den *Achternveldskamp* gelegen onder *Gorssel*, ten zuiden van den grindweg van *Zutphen* naar het huis *de Voorst*.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 2 September 1861.

2½	Ct. Nederl.	64½
4	„	99½
2	„ Spanje	42½
3	„ binnenl.	47½
3	„ Portugal 1856/1859.	46½
5	„ Russen 1828/29	102
5	„ Stiegl. 6e Serie	94½
5	„ Oostenrijk Metall.	46½
5	„ National	55½
5	„ Amsterd.	68½

Koers van het Geld: Beleening 3, Prolongatie 2½, Disconto 3 pCt. *Prijzen der Coupons*: Metall. f 21.32½; Dito Nat. f 29.10; Diverse Engelsche per L f 11.85; Eng. Russen L f 11.85; Fransche f 55½; Belg. f 56; Pruis. f 34½; Hamb. Russen f 32; Russen in Z. R. f 33; Papieren R. f —; Poolsche in Fl. f 26½; Napelsche —; Spaansche f —. Amerikaansche Dollars f —.

ROTTERDAM, den 2 September 1861.

TARWE per last. Zeeuwsche, Vlaamsche en Overm. Jarige f 270. à 351. Dito dito Nieuwe f 345 à 405. Vriesche f 000 à f 000. Roode Bovenl., Gelders. en Limb. f 320 à 380. Roode Rijn en Kleefsch f 340 à 400. Roode Pommersche en Mecklenb. f 370 à 450. Roode Holsteinsche en Deensche f 360 à 400. Bonte Pools. f 360 à 390. Witbonte Poolsche f 360 à 450.

ROGGE per last. Zeeuwsche, Vlaams. en Overm. f 195 à 210. Bovenl., Overijssel., Maas en Rijn f 200 à 250. Pommersche en Mecklenb. f 220 à 250. Holsteinsche en Deensche f 180 à 210. Pruisische f 200 à 250. Odessa, Eupatoria, Donau en Turksche f 200 à 230. Russische (gedroogde) f 200 à 230.

HAYER per last. Zeeuwsche en Polder (korte) f 120 à 162. Zeeuwsche en Polder (Voeder) f 72 à 132.

BOEKWEIT per last. Vlaamsche en Belgische f 235 à 245. Steenberg. en Rozendaals. f 235 à 245. Leursche, Oudenbossche, Oosterh. en Bredasche f 230 à 240. Bovenl., Bossche, Rijn en Maas f 220 à 240. Holsteins. en Deensche f 220 à 240. Fransche f 180 à 200.

GRONINGEN, den 30 Augustus 1861.

72 P. Jarige Tarwe f 00.00 à f 00.00. 66 P. Nieuwe dito f 7.00 à f 7.50. 70 P. Dito dito f 8.70 à f 9.10. 66 P. Dito witte f 7.40 à f 7.75. 64 P. Nieuwe Rogge f 6.15. 67 P. Dito f 6.65. 63 P. Buitenlands. f 7.45. 62 P. N. Grijze Boekweit f 6.00. 64 P. Dito. f 6.50. 62 P. N. Zw. Z. dito f 5.80. 64 P. Dito f 6.30. 52 P. N. Winter Garst f 5.10. 56 P. Dito f 5.75. 58 P. N. Knobbe Garst f 5.80. 40 P. N. Dikke Haver f 3.20 à f 3.30. 44 P. Dito f 3.75 à f 3.90. 32 P. Witte Voer Haver f 2.10. 36 P. Dito f 2.60 à f 2.70. 36 P. Zw. Voer f 2.55. 40 P. Dito f 3.25. Paardeboonen f 5.60 à f 6.50. Gort (grove) f 9.50 à f 9.80. Dito (puik) f 9.90 à f 10.65. Dito (parel) per 100 N. P. f 12.75 à f 15.25. Koolzaal f 10.00 à f 13.00. Geel Mosterzaad f 0.00 à f 00.00. Raapolie f 38.50. Lijnolie f 32.25. Raapkoeken 1040 stuks f 90.00 Lijnkoeken 104 stuks f 13.00 à f 14.00.

ARNHEM, den 30 Augustus 1861.

N. Tarwe f 10.60 à 14.20. Rogge f 8.00 à 8.30. Boekweit f 7.25 à 8.00. Garst f 6.00 à 7.00. Z. Haver f 4.00 à 5.00. L. Haver f 3.50 à 4.00. Witte Boonen f 00.00. Duivenb. f 9.00 Gr. Erwtten f 00.00 à 00.00. Wikken f 0.00. Paardeb. f 0.00. Geele Erwtten f 00.00. Graauwe Erwtten f 00.00. Aardappelen f 2.90 à 5.00. Boter 90 à 109 centen het Ned. Pond.

NIJMEGEN, den 2 September 1861.

Tarwe van f 12.00 tot 14.00. Rogge van f 7.20 tot 8.60. Garst van f 0.00 tot 0.00. Boekweit van f 7.50 tot 8.10. Haver van f 2.75 tot 4.10. Groene Erwtten van f 0.00 tot 0.00. Boter per Ned. P. van f 0.76 tot 1.00. Aardappelen van f 2.60 tot f 3.80.

DOESBORGH, den 31 Augustus 1861.

Tarwe f 10.50 à 13.00. N. Rogge f 7.75 à 8.40. Boekweit f 7.80 à 8.00. Garst f 0.00 à 00.0. Haver f 3.50 à 4.00. Nieuwe Aardappelen f 3.50 à 4.00. Boter 80 à 90 centen het Ned. Pond.

DEVENTER, den 30 Augustus 1861.

Tarwe f 11.00 à 13.00. Rogge f 7.50 à 8.50. Boekweit f 6.50 à 7.00. Garst f 5.50 à 6.00. Haver f 3.75 à 4.50. Boter 1e soort f 20.00 à 21.50. 2e soort f 16.00. 3e soort f 15.00.

ZUTPHEN, den 29 Augustus 1861.

N. Tarwe f 10.50 à 12.75. Rogge f 7.50 à 8.20. Boekweit f 7.00 à 7.50. Garst f 5.50 à 6.00. Haver f 3.75 à 4.50. Boter f 17.50 à 19.25. Aardappelen f 2.75 à 3.25.

DOETINCHEM, den 29 Augustus 1861.

N. Tarwe f 00.00 à 00.00. Rogge f 7.50 à 8.00. Boekweit f 7.50 à 8.00. Aardappelen f 3.00 à 4.00. Boter 84 à 88 cent het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOOTEN.

RIJN-IJSSEL & RIJN-WAAL STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ. van af 2 sept. nithoofde van den lagen waterstand.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, & Kampen, Maandags, Woensdags & Zaturdags des nademiddags circa 12½ uur.

Van Doesborgh naar Arnhem & Nijmegen, Zondags, Dingsdags & Donderdags des nademiddags circa 2½ uur.

DEVENTER STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, in verbinding met de Stoomboot WILLEM III van Arnhem op Nijmegen, Woensdags & Zaturdags 's morgens 9½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Dingsdags & Vrijdags 's middags 12½ uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

Van DOESBORGH:

Naar Utrecht & Amsterdam den 13 September. Naar Rotterdam den 4 September. Naar Zutphen & Deventer den 6 September. Naar Nijmegen den 7 September.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Van ZUTPHEN:

Naar Amsterdam, 6 September 's namiddags 1 uur. Naar Deventer & Zwolle, 7 Sept. 's middags 12 uur. Over Lemmer, Woudsend, Sneek, Leeuwarden naar Groningen, 5 September 's avonds.

Informatiën bij H. A. MAST.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.